



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO



© Bertrand Pichene // CCR AMBRONAY

inyourpocket
ESSENTIAL CITY GUIDES

Slovenske železnice

eventim
www.eventim.si
prodaja vstopnic

RTV
SLO | Radio
Slovenija | ARS 3))

Seconda Pratica (NL)

Nova Evropa: Melodije in palimpsesti sveta v nastajanju

Nova Europa: Melodies and palimpsests of a world in formation

eeemerging
Emerging European Ensembles

Petek / Friday, 5. 12. 2014, 19:30
Grad, Grad Grad / Grad Castle

Sobota / Saturday, 6. 12. 2014, 19:30
Brestanica, Grad Rajhenburg / Rajhenburg Castle

KRAJINSKI PARK
GORIČKO

Občina Grad

eeemerging is supported by
AMBRONAY RÉSIDENCES
CENTRE CULTUREL DE RENCONTRE

Nuno Atalaia (flavte, glas, umetniško vodstvo / flutes, voice, artistic direction)

Asuka Sumi (violina / violin)

Sofia Pedro (sopran / soprano)

Sophia Patsi (alt / alto)

Emilio Aguilar (tenor)

Joao Paixao (bas / bass)

Jonatan Alvarado (tenor, baročna kitara / tenor, baroque guitar)

Julie Stalder (viola da gamba, kontrabas / viola da gamba, double-bass)

Fernando Aguado (čembalo / harpsichord)

Seconda Pratica je med 1. in 9. decembrom v rezidenci na Goričkem, kjer se v sklopu evropskega projekta eeemerging izobražuje za svojo nadaljnjo glasbeno pot.

Glasbeniki v nedeljo, 7.12.2014 ob 15:00, vabijo še na odprto vajo na Turistično kmetijo Smodiš (Otvoci 58a, Mačkovci), kjer bodo predstavili način in potek dela v rezidenci.

Zahvaljujemo se vinarju koncerta:
Vinska klet Fabjančič
041 402 504

Iz sredstev davkoplačevalcev sofinancirajo festival Seviq Brežice 2014 / The Seviq Brežice Festival 2014 is co-financed from taxpayer funds by: Francoski inštitut Charles Nodier (Ljubljana, SI), Institut Français (Paris, FR), Mestna občina Celje (Celje, SI), Ministrstvo za kulturo (Ljubljana, SI), Občina Brežice (Brežice, SI), Občina Dolenjske Toplice (Dolenjske Toplice, SI), Občina Grad (Grad, SI), Občina Makole (Makole, SI), Občina Rogaska Slatina (Rogaška Slatina, SI), Občina Slovenska Bistrica (Slovenska Bistrica, SI), Radiotelevizija Slovenija javni zavod, Ljubljana (Ljubljana, SI) in / and Veleposlanstvo Republike Avstrije (Ljubljana, SI).

Festival Seviq Brežice 2014 smo pripravili s koproducenti programa / the Seviq Brežice Festival 2014 was prepared with co-producers of the programme: Ad libitum Konzertwerkstatt gGmbH (Villach, AT), Associazione Orchestra Sinfonica "Guido d'Arezzo" (Arezzo, IT), Centre culturel de rencontre d'Ambronay (Ambronay, FR), Festival Kvarner (Opatija, HR), New European Opera (Paris, FR) in / and Piccolo Festival (Reana del Rojale, IT).

Izdal / Published by: Ars Ramovš zavod za umetnost, december 2014

Palimpsest je stran rokopisa, ki so mu izbrisali besedilo, da bi ga lahko ponovno uporabili. Tovrstno recikliranje je bilo pogosto v obdobjih, ko je bil pergament preveč dragocen, da bi ga uporabili le za eno besedilo. Za naš sodobni svet je najbolj vznemirljivo pri palimpsestih, da nam nudijo okno v POSTOPEK zgodovine – nalaganje različnih pripovedi in zgodb drugo vrh druge – v zelo materialni obliki. Na palimsestu dve besedili in dve obdobji privata na isti lokaciji, ena pokriva drugo. S takšno zamislio mi, Seconda Pratica, vabimo svoje občinstvo k programu, posvečenemu zapletenemu POSTOPKU širjenja in mutacije, ki je značilen za repertoar kolonialnega baroka. Pokazati želimo, da ima ta glasba komaj zaznavno – in zato še bolj zanimivo – istovetnost, kot je tista, ki jo lahko razberemo s površinskim branjem in igranjem; ko se tem delom približujemo, bolj kot Novi svet odkrivamo prekrivanje dveh reseničnosti: stari svet, ki ga na novo piše nova Evropa.

A palimpsest is a manuscript page whose text was scraped off so it could be used again. This process of recycling was common in periods where parchment was too valuable a commodity to be wasted on one text alone. What is so exciting about palimpsests for our modern world is that they provide a window into the unfolding of history - the layering of different narratives and stories on top of each other - in a very material way. In the palimpsest two texts and two eras inhabit the same location, one covering the other. It is from this idea that we, Seconda Pratica, would like to invite our audience on a journey across the mutating world that saw the appearance of baroque colonial repertoire. We wish to reveal the complex identity we sometimes miss in these pieces and their performance; rather than a New World, as we get closer to this music we discover a layering of two realities: an Old World being rewritten by a New Europe. A mix of research and wanderlust accompanies these melodies of a globalized world, not too different from our own.

Seconda Pratica, ki so jo leta 2012 ustanovili študenti konservatorijev v Amsterdamu in Haagu, nenehno poskuša premostiti vrzeli med časom, občinstvom in disciplinami z repertoarjem zahodne glasbe 17. in 18. stoletja. Njihov pristop je ves čas interdisciplinaren, multimedijski in preko institucij. Ustvarjali smo z gledališkimi skupinami (Teatro Obando in Evropska mreža Platform11+), univerzama (Akademijo za umetnost v Haagu, Univerzo Leiden) in kulturnimi institucijami (Institut Franco-Portugais, Maison Descartes, The Hague GuestCard), vedno z zarisi dialoga in z glasbo, ki jo raziskujejo in izvajajo. Ime Seconda Pratica je tako poklon liku Claudio Monteverdi kot izjava o poslanstvu, da ponovno oživijo historični repertoar, ne da bi izgubili svojo neizogibno sodobnost. Na enak način, kot je Seconda Pratica v 17. stoletju vključevala mainstreamovsko glasbeno tradicijo, se glasbeniki sami ukvarjajo s historično izvajalsko prakso (HIP) in se soočajo z nenehnim etiketiranjem bodisi s strani ekscentrov ali puristov, bodisi s strani širšega glasbenega establišmenta. Kot odgovor na te težnje ponuja Seconda Pratica zmes znanstvene strogosti in umetniške igrivosti, da med občinstvom in repertoarjem odpre kreativni dialog na vsakem od njihovih koncertov.

Poslanstvo

Raison d'être skupine temelji na stalni reinvenции običajnih koncertnih praks, da bi pritegnili tako pozornost publike kot zadovoljili svojo lastno radovednost pri iskanju novih načinov ustvarjanja glasbe. To se kaže v predstavovah, ki bežijo od komentiranih koncertov, v malih scenskih pristopih, multimedijskih prijemih in zmesi različnih repertoarjev, da bi osvetliti posebne značilnosti umetniških del, ki jih izvajajo. Iz tega razloga, so kot skupina sodelovali na rezidencah in delavnicah za igro in gib z vodilnimi evropskimi gledališči in poskušali zgraditi mostove med uveljavljenimi glasbenimi načeli in novimi šolami fizične izraznosti. Od že uveljavljenih klasičnih baroka (Bachove orkestralne suite) do manj znanih repertoarjev, vključno s sicer pozabljenim (nizozemška premiera odlomkov Rousseaujevega Le Devin du Village, svetovna premiera Charpentierjeve Intermezzis), je eklekticizem njihove izbire tako reakcija na vedno spreminjači kulturni trg kot zgledovanje po šumečem glasbenem življenju 17. in 18. stoletja. V dobrih dveh leih delovanja jim je uspelo, da so postavili na oder tri različne glasbene programe, ki so vsak razširjeni s posebno glasbeno raziskavo, bodisi da gre za povsem gledališko uprizoritev (Le sommeil de Molière, julij 2013), za niz esejev o šumečem pamphlet vojne v Querelle des Bouffon (Rameau parmi les Bouffons, maj 2012), ali destilacijo retorično sheme v ozadju francoske tragedije (Tragédie de Poche: Les Strasti, februar 2013).

Founded in 2012 by student's of the Amsterdam and The Hague Conservatory's, Seconda Pratica has continuously tried to bridge the gaps between times, audiences and disciplines, through its work with the repertoire of Western music of the XVII and XVIII centuries. Our approach is constantly inter-disciplinary, multimedia and cross-institutional. We have worked with theater groups (Teatro OBando, and the European Network Platform11+), universities (The Hague Academy for the Arts and Leiden University), and cultural institutions (Institut Franco-Portugais, Maison Descartes, The Hague GuestCard), always concerned with drawing lines of dialogue between them established through the music we explore and perform. The name Seconda Pratica is at a same time an homage to the founding figure of Claudio Monteverdi but also a mission statement - to engage with historic repertoire in a revitalizing way without ever losing sight of our inevitable modernity. The same way that Seconda Pratica in the XVII century stood apart from the mainstream musical tradition, so do musicians such as ourselves, engaging with the Historically Informed Performance (HIP) movement, face the constant labeling of either eccentrics or purists by the broader musical establishment. As a response to this tendency, Seconda Pratica proposes a mix of scholarly rigor and artistic playfulness, in order to allow both audience and repertoire to enter a creative dialogue in each of our concerts.

The mission

The group's raison d'être, is based on a constant reinvention of the conventional concert practices to draw both the public's attention but also our own curiosity into finding new ways of making music. This translates in presentations ranging from commented concerts, small stagings, cross-media shows and mixtures of different repertoire in order to bring to light the particular features of the art works we perform. For this reason, as an ensemble we have participated in residences and workshops with Europe's leading theater companies on stage and body presence, trying to build bridges between established musical principles and new schools of physical expressivity. From already established classics of the baroque (Bach's Orchestral Suites) to lesser known repertoire, otherwise forgotten (Dutch premiere of excerpts Rousseau's "Le Dévin du Village", World premiere of Charpentier Intermezzis), the eclecticism of our choices is as much a reaction to our ever changing cultural market, as it is inspired by the effervescent music life of the XVII and XVIII centuries. We have managed to bring on stage three different programs of music expanding each with an extra-musical investigation be it a full theatrical staging (Le sommeil de Molière, July 2013), a series of essays on the effervescent pamphlet war of the Querelle des Bouffon (Rameau parmi les Bouffons, May 2012), or a distillation of the rhetorical scheme behind the French tragedy form (Tragédie de Poche: Les Passions, February 2013).

Juan Vásquez (c.1500 – c.1560)
Soledad tengo de ti

Anonymous
Dime Pedro, por tu vida (Códex Zuola; Peru, XVII stol. / Cent.)

»Če se vrнем k bistvu, in glede na to, kar slišim, verjamem, da v tem narodu ni ničesar barbarskega ali primitivnega. Barbarsko ali primitivno imenujemo zgolj tisto, česar sami ne uporabljamo. Zares se zdi, kot da nimamo nikakršne druge mere za resnico in razum kot primerov in idej, verjetij in običajev našega lastnega naroda.«

Etienne de Moulinie (1599 – 1676)
Orillas del claro Tajo (Airs de cour avec le tablature de luth et de guitarre; Troisiesme Livre; Paris, 1629)

»Vedno obstaja popolna religija, popolna policija, popolno in dokončano prakticiranje vseh stvari.«

Traditional from Cusco
Siwar Situy
Anonymous
Cachua Dennos licencia
Cachua Mi niño el mejor (Códex Martinez Compañon; Peru, 1782 – 1785)

Soledad tengo de ti
(Cancioneiro Musical da Biblioteca Nacional; Lisboa, XVI stol. / Cent.)

Atr. Hernando Franco (1532 – 1585)
In ilhuicac cihuapille
Dios itlazo nantziné

»Nikoli ne zamudijo maše na dneve, ko je obvezna. Prav vsak dan, takoj ko zelo zgodaj vstanejo iz postelje, hvalijo Jezusa Kristusa in Sveti Mater, pojoč Alabado, ki je molitev Špancev. Nato jih eden izmed mnogih duhovnikov v vasi uči besedo doktrine.«

Bernardo Havestadt (1714 – 1781)
Duamtumn vill (Chilidugú, sive res Chilenses; Leipzig 1777)

Atr. Domenico Zipoll (1688 – 1726)
Zuipaki Santa Maria (Archivo Musical de Chiquitos, Bolivia; XVIII stol. / Cent.)

»Preden gredo spat, še enkrat zmolijo rožni venec v prošnji za milost in kesanje.«

Atr. Domenico Zipoll (1688 – 1726)
Chapie zuichupa

*****odmor / intermission*****
20 min
Anonymous
Lanchas para baylar (Códex Martinez Compañon; Peru, 1782 – 1785)

»V Braziliji ni niti enega sužnja, ki bi zame ne bil (sploh ko vidim najbolj uboge) predmet globoke meditacije. Sedanjost primerjam s prihodnostjo, časom in večnostjo, s tem, kar vidim in v kar verjamem, in ne morem si predstavljati, da bi Bog, ki je te ljudi ustvaril po svoji podobi, tako kot vse druge, te sužnje obsodil na dva pekla: enega v tem življenju in drugega v posmrtnem. Naj vam bo to, o čemer pridigam, v tolažbo.«

Johann Jakob Froberger (1616 – 1667)
Phantasia supra Ut re mi fa sol la (fragmenti / fragments)

Cristobal de Morales (1500 – 1553)
Kyrie iz / from "Misa Cortilla"
António Pinheiro (1550 – 1617)
Laetatus sum (Veinte livros de música polifónica do Paço Ducal; Vila Viçosa, XVIII stol. / Cent.)

Anonymous
Ola primo Baciao (M.M. 50, Coimbra Cathedral; 1647)

»Barbari zahoda bolj ali manj poznajo razliko med višjimi in nižjimi sloji, ne vem pa, če imajo dostenjen obred družbene hierarhije, ki bi bil vreden tega imena.«

»Ne uporabljajo kitajskega palčka in jedo s prsti. Svoja čustva razgaljajo javno, brez samoobladovanja. Ne zanjo brati.«

»To so posamezniki, ki celo življenje potujejo sem in tja, brez stalnega bivališča. Posamezniki, ki menjajo, tisto, kar imajo, za to, česar nimajo.«

»A navsezadnje so ti ljudje povsem neškodljivi.«

Juan Gutierrez de Padilla (1590 – 1664)
A la xácarra, xacarilla (Maitines de Navidad; Puebla Cathedral, 1653)
Besedila / With texts by Michel de Montaigne, P. Sebastian Sistiaga, P. Antonio Vieira in / and from the Yaita-Ki chronicle.